

עת"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

בעניין: עמותת רגבים (התנועה לשמירת אדמות הלאום)
ע"י ב"כ עוה"ד ע. פישר

העותרת

נגד

1. מר עמרם קלעגי יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה אבו בסמה
2. הועדה המקומית לתכנון ובניה אבו בסמה
ע"י ב"כ עוה"ד ח. אביטן

המשיבים

פסק דין

1. אי אכיפת חוקי התכנון והבניה של מבנים שנבנו ללא היתר בשטחי המועצה האזורית אבו בסמה, היא נושא העתירה שבפני, בה מבוקש להורות למשיבים ליתן טעם מדוע לא ינקטו הליכים להריסת מבנים שנבנו ללא היתר, מכוח הוראות חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

עיקרי העתירה

2. העותרת – "התנועה לשמירת אדמות הלאום היא עמותה ציונית, העוסקת במעקב ותיעוד אחר פעילות בלתי חוקית באדמות המדינה ברחבי הארץ" (ס' 2.1 לעתירה), אשר מתעדת, בין היתר, את הבניה הבלתי חוקית במגזר הבדואי, לרבות, משלוח התרעות על בניה בלתי חוקית חדשה המאפשרת פעולה מהירה למניעת השלמתה ואכלוסה, אך ללא הועיל וללא כל התייחסות מצד המשיבים. התוצאה היא השתלטות על מקרקעין ובניה בלתי חוקית מבלי שתוגש בקשה להיתר בניה, דבר המהווה פגיעה בשלטון החוק, בעקרון השוויון, וערעור החוקה בדבר חוקיות פעולות הרשות המנהלית, שכן מדיניות המשיבים עומדת בסתירה למדיניות של המדינה על רשויותיה השונות.

העותרת לא צירפה כל המשיבים שזכויותיהם עשויות להיפגע אם תתקבל העתירה, משאינה מסוגלת לזהות את המשיבים - אותם עבריינים - שבנו וממשיכים לבנות את המבנים הבלתי חוקיים, ללא היתר. אי צירוף המשיבים, מקום בו כרוך צירופם בקשיים

1 מתוך 10

ע"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

טכניים או כלכליים העלולים לסכל בסופו של דבר את הגשת העתירה - אין בה כדי להביא לדחיית העתירה לאור זכות הגישה לערכאות (בג"צ 702/05 בצרה נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה). על כן, די בצירופה של משיבה מהותית, כדי לרפא את הפגם שבאי צירוף כל עברייני הבניה. לאותם עברייני בניה אין זכות לבניה ללא היתר, ועל כן קבלת העתירה לא תפגע בזכות מהותית.

עיקרי טענות המשיבים

3. העתירה לוקה בשיהוי, נוכח העובדה כי הפניה האחרונה לרשות היא מיום 17.12.08. בעוד העתירה הוגשה כשנה ושלושה חדשים לאחר פניה זו.

4. לגופו של ענין, המועצה האיזורית אבו בסמה הוקמה על מנת לאכלס בישובי קבע שבתחומה ובאחריותה המוניציפאלית תושבים בדואים המתגוררים באופן ארעי ובלתי מסודר באיזור המשולש באר שבע- דימונה- ערד, ולגרום לאותם תושבים להתכנס בגבולות הישובים החדשים שבתחומה. בתוך כך נדרשים המשיבים להתמודדות עם מציאות קשה ולעיתים בלתי אפשרית מול הגופים הממשלתיים מצד אחד ואוכלוסיית היעד מצד שני. הועדה המקומית אינה יכולה להגיש עשרות ואולי מאות כתבי אישום כנגד עברייני בניה ללא אבחנה, משאותם תושבים, אשר קיבלו את המועצה האיזורית כתקווה, יזהו אותה כמי שבאה להרע להם. במרבית הישובים בהם מבקשת המשיבה ליתן לתושבים להקים את ביתם אין תכנית מפורטת או אפילו תכנית מתאר מקומית מאושרת, באופן המאפשר הוצאת אישורי בניה על כן אין לבצע צוי הריסה עד שיתאפשר להגיש בקשה להיתר בניה. (עפ"א 80137/07 (ת"א) מוסא דכא נ' עיריית תל אביב).

כמו כן, דו"ח ועדת השופט גולדברג, שישב בראש הועדה להצעת מדיניות להסדרת ההתיישבות הבדואית בנגב, הציע להגדיר מבנים בלתי חוקיים בתחום תכנית תקפה, אשר אינם פוגעים בישום התוכנית או בתשתיות, כמבנים "אפורים".

עת"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

5. היקף הבניה הבלתי חוקית בתחומי המשיבה הינו אדיר, ובמשאבים הקיימים לא ניתן מעשית לנקוט בהליכים נגד כלל עברייני הבניה. על כן קבעה הועדה המקומית לתכנון ובניה סדר עדיפויות ביחס לפעולות האכיפה הנדרשות, אשר אושר על ידי המחלקה לאכיפת דיני המקרקעין בפרקליטות המדינה (נספח ד' לתגובה). העדיפות הראשונה של הועדה המקומית היא לפנות/להרוס מבנים חדשים הנבנים על קרקע ציבורית. לאחר מכן, מבנים חדשים הנבנים לצורכי מסחר, ואחר כך מבנים להם ניתן היתר בניה אך נבנים בניגוד להוראות ההיתר.

המבנים הספציפיים עליהם נסובה העתירה הועברו לבדיקת יחידת הפיקוח בועדה המקומית, אשר פועלת באמצעות מפקח אחד בלבד, במרחב תכנון המונה עשרה ישובים. בגין חלק מהמבנים נשוא העתירה נפתחו תיקי פיקוח, לחלקם הוצאו צווי הריסה שיפוטיים וצווי הריסה מנהליים, חלק מהבניה לא נמצא במרחב התכנון של הועדה המקומית. בנוסף קיימים ישובים אליהם המפקח לא יכול להיכנס לבדו, ללא ליווי משטרת נוכח איומים ואלימות מצד האוכלוסיה המקומית.

כיום קיימים בועדה המקומית 30 צווי הריסה מנהליים ושיפוטיים וכן צו הריסה מכוח הרשעה בתיק עמ"ק 406/06, שלא בוצעו ע"י מתפ"א- משטרת תיאום, פיקוח ואכיפה, בין אם משיקולי מדיניות או שיקולי כוח אדם. בנוסף, בשנת 2009 נפתחו על ידי יחידת הפיקוח 45 תיקי פיקוח ותיקי חקירה חדשים, הוגש כתב אישום אחד וכעת פועלת הוועדה להוצאת צווי הריסה.

שטח המועצה האיזורית אבו בסמה משתרע על פני למעלה מ-50,000 דונם ו-10 ישובים, וקשה לאמוד את מספר המבנים הבלתי חוקיים החדשים הנבנים מדי שנה, אשר יכול להסתכם במאות, וגם בשל כוח האדם הדל אשר מסוגל לסייר בתחומי המועצה, לסמן ולפתוח תיקי פיקוח.

עת"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

הועדה המקומית לתכנון ובניה אבו בסמה אוכפת את חוקי התכנון והבניה בהתאם למדיניות שהותוותה על ידה. בנוסף, ביקורת ביהמ"ש לעניינים מנהליים מתמצה בבחינת שיקול הדעת של הרשות המנהלית והאם החלטתה התקבלה ללא משוא פנים, בלא הפליה ותוך שקילת השיקולים הרלבנטיים, בתום לב ובמתחם הסבירות. במקרה דנן לא נפל פגם בשיקול הדעת שמפעילה הועדה המקומית לתכנון ובניה ו/או במדיניות שהותוותה על ידה, והיא מצויה במתחם הסבירות.

עמדת היועץ המשפטי לממשלה

6. היועמ"ש לממשלה, שתגובתו התבקשה, הודיע כי אין בכוונתו להצטרף לדיון בעתירה, אך הבהיר כי המחלקה לאכיפת דיני המקרקעין בפרקליטות המדינה לא אישרה את מדיניות המשיבה - ככלל ולא אושרה מדיניותה ביחס למבנים המוזכרים בעתירה - בפרט.

דיון

7. העתירה מופנית נגד אי אכיפת דיני התכנון והבניה על ידי הועדה המקומית לתכנון והבניה אבו בסמה (להלן: "המשיבה") בשטח המועצה האיזורית אבו בסמה, בכל הנוגע לבניה בלתי חוקית של התושבים. נוכח ריבוי עבירות הבניה והיקפן איפשרתי למשיבים לבחון לעומק העובדות הנטענות בעתירה ולתקן המעוות תוך דיווח לביהמ"ש בדבר הפעולות שנקטו. תחילה נדחה הדיון ל-60 יום, משהתברר כי לא היה די בפעולות שנקטו, שבאו לידי ביטוי בדו"ח שהוגש לביהמ"ש, נדחה הדיון בשלושה חדשים נוספים, על מנת שיבחנו הנתונים בשטח וינקטו פעולות כנגד עברייני הבניה. גם בתקופת דחיה זו לא תוקן המעוות, על כן הגיעה העת להכרעה.

מעבר לקשיים המפורטים בתגובת המשיבים לעתירה, גם בדו"ח המעודכן שהוגש היה כדי להעיד על המצב הסבוך השורר בתחומי הרשות, מצב אשר אין להתעלם ממנו, ויש למצוא פתרון הולם על מנת שהמצב המתואר לא ישאר על כנו ואף יחמיר.

עת"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

8. תחילה לטענת השיהוי - אכן קיים שיהוי רב בהגשת העתירה, אך אין בו כדי דחיית העתירה על הסף, מקום בו קיים חשש כי המעשה המנהלי עולה כדי פגיעה חמורה בשלטון החוק [ראה עע"ם 7142/01 הועדה המקומית לתכנון ובנייה חיפה נ' החברה להגנת הטבע, פ"ד נו(3) 673, סעיף 4 לפסק דינה של כב' השופטת בייניש (כתוארה אז)]. אין ספק שהבניה ללא היתר הינה רעה חולה שיש לעקרה מן השורש והתעלמות ממנה בטענת שיהוי תחטא למטרה זו. בנושא כה מהותי של פגיעה בשלטון החוק לא הייתי מצפה לשמוע טענת שיהוי מטעם רשות, שיש ויהא בה להכשיר המעשה הלא חוקי.

9. משהוסרה טענת השיהוי מעל הפרק אתייחס למדיניות האכיפה הנדרשת על פי החוק לבניה בלתי חוקית, אל מול המדיניות הנוהגת על ידי המשיבה.

סעיף 27 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), קובע סמכות הועדה המקומית, כדלקמן: " (א) **מתפקידה של הועדה המקומית ושל כל רשות מקומית במרחב תכנון הכולל תחום של יותר מרשות מקומית אחת להבטיח את קיומן של הוראות חוק זה וכל תקנה על פיו**; ...". סעיף זה מעגן את סמכותה הכללית של הועדה המקומית לאכוף את דיני התכנון והבניה לפי החוק, כאשר סעיפים נוספים מקנים לה כלים ספציפיים לאכיפה וביניהם צו הפסקה מנהלי (לפי ס' 224 לחוק), וצו הריסה מנהלי (לפי ס' 238 לחוק), המצויים בסמכותו של יו"ר הועדה המקומית אף בטרם הוגש כתב אישום כנגד המפר וללא צורך בפניה לבית המשפט.

כפי שניתן לראות, החוק מקנה לועדה המקומית סמכויות לטווח פעולה רחב במלחמתה נגד עברייני הבניה, כאשר האינטרס הציבורי ושלטון החוק מחייבים כי הרשות תשתמש בסמכויות הנתונות לה למיגור התופעה העבריינית. בסמכותה של הועדה המקומית להחליט על נקיטת האמצעים מתוך מכלול האפשרויות שהחוק מעמיד לרשותה, אך אין בסמכותה של הועדה המקומית להתעלם מעבירות הבניה המתבצעות בשיטתיות בתחומה.

עת"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

דין העתירה להידחות ככל שהיא נוגעת לאופן אכיפת חוקי הבניה. שיקול הדעת האם לנקוט בצו הפסקה מנהלי או שיפוטי או הגשת כתב אישום הם בשיקול דעת הוועדה, אך אין להתעלם ממצב בו רשות כמעט ואינה אוכפת את חוקי הבניה. מנגד לא ניתן להתעלם מהמצב בו שרויה הרשות אשר באופן מעשי אוביקטיבי, מפאת ריבוי עבירות הבניה בתחומה, אינה מסוגלת למלא את תפקידה כשהיא מעסיקה פקח אחד למטרה זו אשר מעשית ולוגיסטית לא מסוגל להתגבר על עבירות הבניה הרבות המבוצעות בתחומה.

10. עמדת המשיבה כי גיבשה מדיניות אכיפה בתחומה שאושרה על ידי המחלקה לאכיפת דיני המקרקעין בפרקליטות המדינה. מדיניות זו הגדירה סדרי עדיפויות לגבי ההפרות החמורות והדחופות ביותר לטיפול, כאשר בראש סדר העדיפויות מצויים מבנים חדשים הנבנים על קרקע ציבורית. לאחר מכן, מבנים חדשים הנבנים לצורכי מסחר, אחר כך מבנים להם ניתן היתר בניה אך נבנים בניגוד להוראות ההיתר ולבסוף כל יתר ההפרות. תמיהה אני שבעתירה זו בחר היוהמ"ש שלא להתייבב אף כי התבקשה עמדתו. בתגובת היוהמ"ש לממשלה נאמר כי "המחלקה לאכיפת דיני המקרקעין בפרקליטות המדינה לא אישרה את מדיניות המשיבה 2 ככלל, וכן לא אושרה מדיניות ביחס למבנים המוזכרים בעתירה בפרט. וראו בהקשר זה האמור במכתבו של עו"ד אבן חיים אשר צורף בנספח ד' לתגובת המשיבים". כן הופנה בית המשפט לאמור במכתבו של עו"ד בן חיים מיום 27.12.07.

לצערי הרב המדינה אינה נוקטת עמדה ברורה ובמידה מסויימת מדברת בשני קולות. במכתב מיום 27.12.07 של המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין אכן נאמר מפורשות שמצב האכיפה בתחום הוועדה המקומית "אינו מניח את הדעת הן באשר להיקף התיקים המטופלים והן באשר להעדף מוחלט של אכיפה באיזורי המגורים והן באשר לאי הנקיטה כלל בהליכים פליליים... נראה, כי יש לנקוט פעולות אכיפה..... במקרים המצדיקים זאת וביניהם: עבירות בוטות, פלישה למגרשים שכנים, בניה המונעת תכנון סביר... וכמובן שעל מדיניות האכיפה שתיקבע להתחשב במאפיינים המיוחדים של

עת"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

הוועדה המקומית ושל האוכלוסייה...” לאור מצב זה נתנה גם הנחיה שהפיקוח יטפל ב- 25 תיקים חדשים לפחות מדי חודש. עוד צויין כי גם מדיניות האכיפה של הרשות אינה מיושמת.

מנגד, למרות מדיניות זו, לאחר התכתבות בין הצדדים, במכתב מיום 1.4.08 הסכימה המחלקה לאכיפת דיני המקרקעין כי **”בשלב זה מקובל עלינו שתמשיכו לפעול לפי מדיניותכם, בהתאם לכל דין”** (ס' 1), אם כי צויין שאין ללמוד מכך שזו מדיניות ראויה אולם **”לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה יאשר את תכנית העבודה השנתית של מתפ”א, יהיה מקום לשוב ולהידרש למדיניות האכיפה של הוועדה המקומית”** (ס' 3 למכתב). לא ברור מה נעשה מאז משלוח אותו מכתב לפני כשנתיים.

נוכח המצב הבעייתי בתחומי המשיבה, שכיחות ההפרות, חומרתן והמחסור בכוח אדם - איני סבורה שהרשות, באופן אוביקטיבי בכוחות עצמה יכולה לפתור הבעיה אלא שהרשות גם לא מקיימת את מדיניותה היא והאכיפה המוגברת קמעא באה לידי ביטוי לאחר שהנושא הונח על שולחנו של בית המשפט.

11. עם זאת, גם בנסיבות קשות בהן מצויה הרשות וגם בהעדר כוח אדם מספיק, אין ליתן לגיטימציה גורפת לתושבים לעשות דין לעצמם, לפעול בניגוד לחוק ולהפר בריש גלי את חוק התכנון והבניה, כאשר הרשויות יושבות מנגד ולא נוקטות בפעולה כלשהי, דבר שיש ויהא בו כדי להגביר הבניה הבלתי חוקית, כי ברור לבונים שקרוב לוודאי שלא ינקטו הליכי מניעה נגדם.

בעתירה פורטו עשרות מבנים שנבנו ללא היתר בתחומי המשיבה ורבים נוספים אשר התווספו מאז הגשת העתירה, (מבנים אלה שנתווספו לאחר הגשת העתירה אינם לדיון כאן) ומנגד פעולות המשיבה הן מינוריות ביותר וחלקן נעשו לאחר הגשת העתירה ובסמוך להגשת הדו”חות המשלימים מטעם המשיבים. המשיבים ציינו בתגובתם כי לא ניתן להגיש כתבי אישום באופן גורף שכן אז התושבים יראו בה **”כמי שבאה להרע להם”** (ס' 41 לתגובת המשיבים). בחלק מהמקרים המובאים בדו”ח טענו המשיבים כי **”הוגשה בקשה להיתר”**, ובכך הסתיים הטיפול בעבירות הבניה, אף כי היתר לא ניתן (הודעה

7 מתוך 10

ע"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

מיעדכנת מיום 22.10.09. אף המבנים הנמצאים בראש רשימת העדיפויות מבחינת חומרתם - מבנים חדשים שנבנו על קרקע ציבורית, ושפורטו בהודעה המשלימה מיום 1.11.09 - לא טופלו בעדיפות ראשונה, לא נהרסו, צוי הריסה מנהליים הוצאו בחודשים 09-08 / 2009, בסמוך למועד הדיון שנקבע בתיק.

דחיית הדיונים בתיק נועדה לאפשר למשיבים לתקן הליקויים, אך הדוחות לימדו שהפעולות המעטות שנקטו, נקטו בסמוך למועד הדיון והמשיבים מתוך רצון לשמור על שקט ולא להתעמת עם התושבים, נמנעים מאכיפת חוקי התכנון והבניה בצורה אינטנסיבית וראויה.

12. לא ניתן ואסור להשלים עם התופעה של הפרת חוקי התכנון והבניה. אין מקום לקבל טענות המשיבים כי יש להמתין עם הטיפול במקרים, בהם הוגשו בקשות להיתרי בניה ואין תוכנית מתאר בתוקף ואין להרוס הבניה הלא חוקית במקרים בהם יש סבירות גבוהה שעקב יעוד הקרקע למגורים יתקבלו היתרי בניה בעתיד (ס' 43-44 לתגובת המשיבים).

רק לאחרונה נדון נושא זה ברע"פ 2885/08 הועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב-יפו נ' מוסא דכה (מיום 12.11.09, פורסם בנבו), שם הוגש ערעור על החלטת ביהמ"ש המחוזי ת"א, אשר קבע כי אין לבצע צו הריסה בגין בניה בלתי חוקית מקום בו עקב הקפאת המצב התכנוני לא מתאפשר להגיש בקשה להיתר בניה. ביהמ"ש העליון קיבל את הערעור וקבע: "אכן המצב של עצלתיים בביצוע בביצוען של תכניות, כמו במקרה זה, הוא רעה חולה, ונשוב לכך. אך אין מרפאים רעה חולה ברעה חולה לא פחות, בפתיחת פתח להפקרות, ל"איש הישר בעיניו יעשה" ... משמעות פסק הדין, אם יעמוד על כנו, היא ... קרי, בכל מקום, ואין זה המקום היחיד בישראל, שבו ישנה איטיות (לעתים מרגיזה ואף מקוממת) בהליכי בניה, יבנה הבונה כחפצו, ומשתבוא גאולת הליכי התכנון יבוא גם יום "עשיית סדר" בבניה הלא חוקית; ועד אז- כך עולה- ישגשוג המבנים הבלתי חוקיים, גדולים וקטנים. אחריותו של בית המשפט גדולה מזה. על כן

עת"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

לא נוכל ליתן יד לכך" (ס' ז' לפסה"ד). בפסה"ד עמד ביהמ"ש על חשיבותה של זכות הקניין כזכות חוקתית, אך ציין כי ככל זכות יסוד, נתונה אף זכות זו להגבלות, וכי יש לערוך איזון ראוי בין זכות הקניין לצרכי הכלל (ס' י"ד לפסה"ד). בנוסף, ציין ביהמ"ש כי "גם בהנחה שמדובר באוכלוסיה קשת יום, אין פירוש הדבר שבניה בלתי חוקית תוכשר, ועמה תיפתח הדרך לכך בכל אתר בעייתית... אם נקלף את פסק הדין לפשוטו האופרטיבי, להבדיל מן הרטוריקה, המשמעות היא - ולוא בלי משים - מתן יד להפקרות; עוול ההשתהות של הרשויות יוליד עוול לא פחות הימנו, של השתוללות... כללם של דברים: בניה בלתי חוקית, גם במקום שיש בו קשיים לעניין היתר בניה, היא רתימת העגלה לפני הסוסים. אין לבעל נכס זכות מוקנית להיתר בניה בהיעדר תב"ע המאפשרת זאת" (ס' ט"ז-י"ח לפסה"ד).

גם במקרה שלפני אין הצדקה לאותם התושבים הבונים בתיים ללא היתר ובניגוד לחוק. אמנם אותם תושבים אשר ביצעו את העבירות לא צורפו כצדדים לעתירה ועמדתם לא נשמעה אך מנגד קושי של ממש לעותרת לאתר מי הוא מבצע הבניה. משבחרו בוני הבתים לפעול בדרכים בלתי חוקיות, חובה על המשיבה לפעול כנגד אותם מפרי חוק על פי סמכויותיה גם במגבלות כוח האדם הקיימות, אשר יש בהן כדי לעכב הטיפול אך לא למנעו לחלוטין.

13. מדינת ישראל מדינת חוק היא ואינה יכולה להשלים עם התופעה שאיש הישר בעיניו יעשה ויבנה על כל גבעה פנוייה כרצונו. מנגד, עם פקח אחד - אין למשיבה אפשרות מועשית להתגבר על תופעה זו, ואם תפעל ספציפית כנגד עברייני הבניה המפורטים בבקשה תזניח עברייני הבניה החדשים על כן תוגש עתירה חדשה וחוזר חלילה.

צר לי שבעתירה זו היועמ"ש לממשלה בחר שלא להתייבב לדיון שכן מדובר בנושא עקרוני ומהותי. מדובר במדיניות כוללת שעל המחלקה לאכיפת דיני המקרקעין ליתן הדעת לקושי של הרשות לקיים את הוראות החוק בתחומה בכח האדם הקיים.

עת"מ 253/09

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

בפני כב' השופטת שרה דברת – ס. נשיא

גם העותרת בחרה בדרך הקלה, לפעול כנגד המשיבים דווקא במקום לפנות לוועדה המחוזית שטיטול את הסמכויות של הועדה המקומית שאינה אוכפת את חוקי התכנון והבניה כראוי או למחלקה לאכיפת דיני המקרקעין בפרקליטות המדינה.

סוף דבר, עם כל הקושי שבדבר - לא ניתן לאשר מצב בו רשות אינה מקיימת החוק בתחומה, על כן אני מקבלת העתירה ומחייבת המשיבים לנקוט בהליכים על פי חוק התכנון והבניה כנגד עברייני הבניה, בנכסים המפורטים בעתירה, ככל שלא ננקטו, וזאת תוך 12 חודשים מהיום, לרבות ביצוע צווי ההריסה שבתוקף.

העתק פסק דין זה יועבר ליועץ המשפטי לממשלה ולמחלקה לאכיפת דיני המקרקעין בפרקליטות המדינה.

בנסיבות הענין – אין צו להוצאות.

ניתן היום, כד בשבט תש"ע, 8 בפברואר 2010, בהעדר הצדדים.

שרה דברת, סגנית נשיא